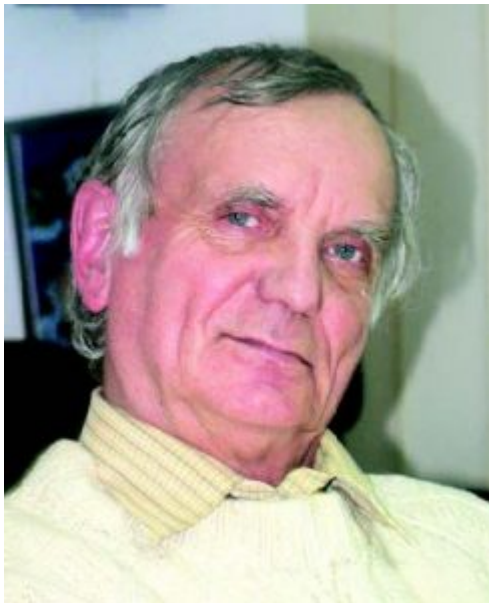

**„AICI ESTE CENTRUL LUMII”
DOINA BÂRCĂ în dialog cu FLORIN GRIGORIU**

- Aș dori să vă prezentați, pe scurt, ca scriitor.

- Sunt un permanent elev al învățătorilor și profesorilor mei din comuna Tansa, de la Liceul Internat - azi Colegiul Național „Costache Negruzzi” - și Institutul Politehnic „Gheorghe Asachi”, Facultatea de Industrie Ușoară, Tehnologia mecanică a tricotajelor și confecțiilor, din Iași, dar și elev/ucenic al scriitorilor dacoromâni.

Sunt Florin Grigoriu, scriitor, inginer, profesor, născut pe 6 aprilie 1944, în refugiul părinților din Tansa-Vaslui, la Brașov, autor a peste 50 de volume - 4 în colaborare -, cuprins în peste 100 de antologii, de poezie, proză, critică și istorie literară, publicistică, acum trăind în București. Dintre cele 23 cărți de poezii, numesc: Balade, 1993, Brazde și sigilii, 1994, Balada popii din Cicârlău, 1998, Rugăciuni și psalmi, 1999, Cântec pentru mama, 2000, Cântec pentru tata, 2014, Oracol/vârstă de liceu, 2015. Dintre cele 5 cărți pentru copii remarc: Zece păstrăvi argintii, Abecedarul isteților, Carte pentru Smărăndița.

Sunt membru al Societății Scriitorilor Români, al Societății Române de Haiku, al Societății de Haiku din Constanța, al Academiei DacoRomâne, al numeroaselor cenacluri bucureștene, după ce am fost cenaclist la Tansa, Iași, Brăila, Slobozia, Călărași... Tipăresc poeme, critică literară, proză, în diverse reviste și am fondat foaia literară ION, în 2015, în cadrul Cenaclului literar/artistic “Ion Rotaru” la Clubul Seniorilor Plumbuita, sectorul 2 București.

- Spuneți-mi câteva cuvinte despre comuna Tansa și oamenii ei.

- Ca în toate satele Moldovei, amintirea lui Ștefan cel Mare și Sfânt este întâi și întâi pomenită. Din vremea sa și a moșului său, Măritul Alexandru cel Bun, avem știri scrise, satul fiind și domeniu al viteazului domnitor și constructor de biserici și mănăstiri, la care, sigur, au fost părtași vitejii răzeși ai satului, dar și pietrarii renumiți. Un Tansea este pomenit printre „Oamenii Măriei Sale”, cum spune romanul celui mai mare prozator român, Mihail Sadoveanu, „Frații Jderi”, și despre care ne vorbeau așa frumos „oamenii școalei naționale” și „doamna” și domnul” - noi neavând tovarăși în școală, nici chiar pe „doamna dirigintă” din liceu...

- Știind că ați compus poezii și eseuri, texte despre marele nostru scriitor Mihai Eminescu, spuneți câteva cuvinte.

- MIHAI EMINESCU face parte din natura patriei. Există în noi cum există toate: ramurile, geamurile, plopii, cerul, dorința de a cunoaște, de a te apropia de tainele lumii, de Dumnezeu. Distanța dintre ele poate fi diferită. Încet, să ne apropiem de dragoste; în liniște, cu speranță, ca

spre altarele luminii de Înviere, căci MIHAI EMINESCU este ÎNVIEREA NOASTRĂ ÎN GRAI.

De mic copil, de când mama mea, preteasa Iulia, îmi cânta PE LÂNGĂ PLOPII FĂRĂ SOȚ, ori MAI AM UN SINGUR DOR, ori SARA PE DEAL, m-am apropiat de MIHAI EMINESCU și de suferințele lui FĂT-FRUMOS DIN LACRIMĂ cu gândul copilului și mai târziu cu inima adolescentului. Și tatăl meu, preotul Ștefan, mi-a dăruit cărțile lui Eminescu și îndemnul la învățătură.

- De ce Tansa? Suhuleț? Oameni și locuri?

- Pentru că aici este centrul lumii, în Tansa, în jurul casei părintești, a Bisericii și a mormintelor celor de-un neam cu noi, a Școlii ce ne-a învățat, a învățătorilor noștri în duh, literă, cifră, în cântec și poveste, în desen și-n meseriile pământului. Pentru că am fost și suntem daci liberi, latini înaintea înălțării Romei, ca oraș și putere. Pentru că aici a fost și este Cetatea noastră cea puternică, cetatea cea eternă. Pentru că aici s-a născut Iisus Hristos Mântuitorul și noi, mergând din casă-n casă cu steaua și colindul, cum magii cei bătrâni altunde, aici L-am vestit.

- Sigur nu ne vom opri aici, dar vă mulțumesc pentru timpul acordat și vă doresc să scrieți în continuare cât mai multe cărți.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*